

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความรู้ในการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนา ของเกษตรกร
หมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ผู้เขียน นางสาวจริราภรณ์ มุสิกะพันธ์

ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ วราภา คุณาพร	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล เศรษฐบุตร	กรรมการ
อาจารย์ ดร.ฉันทนา สุวรรณธาดา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความรู้ในการเพาะเลี้ยงกบนา ของเกษตรกร
หมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และหาความสัมพันธ์
ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับ ความรู้ในการเพาะเลี้ยงกบนา ของเกษตรกร
ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ในการเพาะเลี้ยงกบนา ของเกษตรกร
ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงกบนา ในพื้นที่หมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษา
การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ต.ป่าเมี่ยง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ จำนวน
245 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์เกษตรกร และ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ
ทดสอบค่า ไค-สแควร์ (Chi-square Test)

จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ทำการเพาะเลี้ยงกบนา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 46.2 ปี มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกษตรกรผู้ทำการเพาะเลี้ยงกบนา ส่วนใหญ่มีอาชีพรอง คือ รับจ้างทั่วไป มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.9 คน จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานเฉลี่ย 2.7 คน มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนาเฉลี่ย 1.9 ปี มีพื้นที่ถือครองทั้งหมดเฉลี่ย 1.8 ไร่ มีรายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ย 63,376.82 บาท ต่อปี แหล่งความรู้เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนา คือ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ในการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนาในระดับปานกลาง และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้รวมของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ ความรู้ในการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนา

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนา สามารถแยกออกเป็นประเด็นดังนี้ ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยง คือ กบนากระโดดชนผนังบ่อ จึงทำให้กบนาเป็นแผลได้ ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องการเพาะขยายพันธุ์กบนา คือ เกษตรกรไม่มีพ่อแม่พันธุ์กบนาที่ดีที่เหมาะสม ในการขยายพันธุ์ ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องการจัดการในระหว่างการเลี้ยงกบ คือ เกษตรกรไม่มีเวลาที่จะทำการคัดขนาดของกบที่เลี้ยง จึงส่งผลให้กบกัดกันเองภายในบ่อ ก่อให้เกิดความความเสียหาย และ ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องโรคที่เกิดจากการเลี้ยงกบนา คือ เกษตรกรไม่สามารถแก้ไขโรคได้อย่างทันที เพราะกบที่เป็นโรคส่วนมากเป็น โรคเพียงครั้งละน้อยตัว เกษตรกรจึงไม่ได้ทำการรักษา จึงทำให้เชื้อโรคสามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้คือ เกษตรกรมีความเห็นว่า ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ควรมีการส่งเสริมอาชีพการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กบนา ต่อไป เพื่อให้เกษตรกรสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม ไปประกอบเป็นอาชีพหลัก หรือ อาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

Independent Study Title Farmers' Knowledge of Local Frog Culture in Villages Surrounding the Huai Hong Krai Royal Development Study Center

Author Miss Rujiraporn Musikaporn

Degree Master of Science (Agriculture) Agriculture Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof. Warapa Kunaporn	Chairperson
Assoc.Prof. Dr. Suraphol Sreshthaputra	Member
Lect. Dr.Chuntana Suwanthada	Member

Abstract

The objectives of this study were to study the knowledge of Local frog raising of the farmers in the villages around Huai Hong Krai Royal Development Study Center and to find out the relationship between personnel, economic and social characteristics and the knowledge about Local frog raising of the farmers and also the problems, difficulties as well as recommendation on Local frog raising.

The study samples were 245 farmers who raised Local frogs in the area around Huai Hong Krai Royal Development Study Center, Pamiang Sub-district, Doisaket District, and Chiang Mai Province. The data was collected by using the interview form and analyzed by percentage, means, minimum value, maximum value, standard deviation and Chi-square Test.

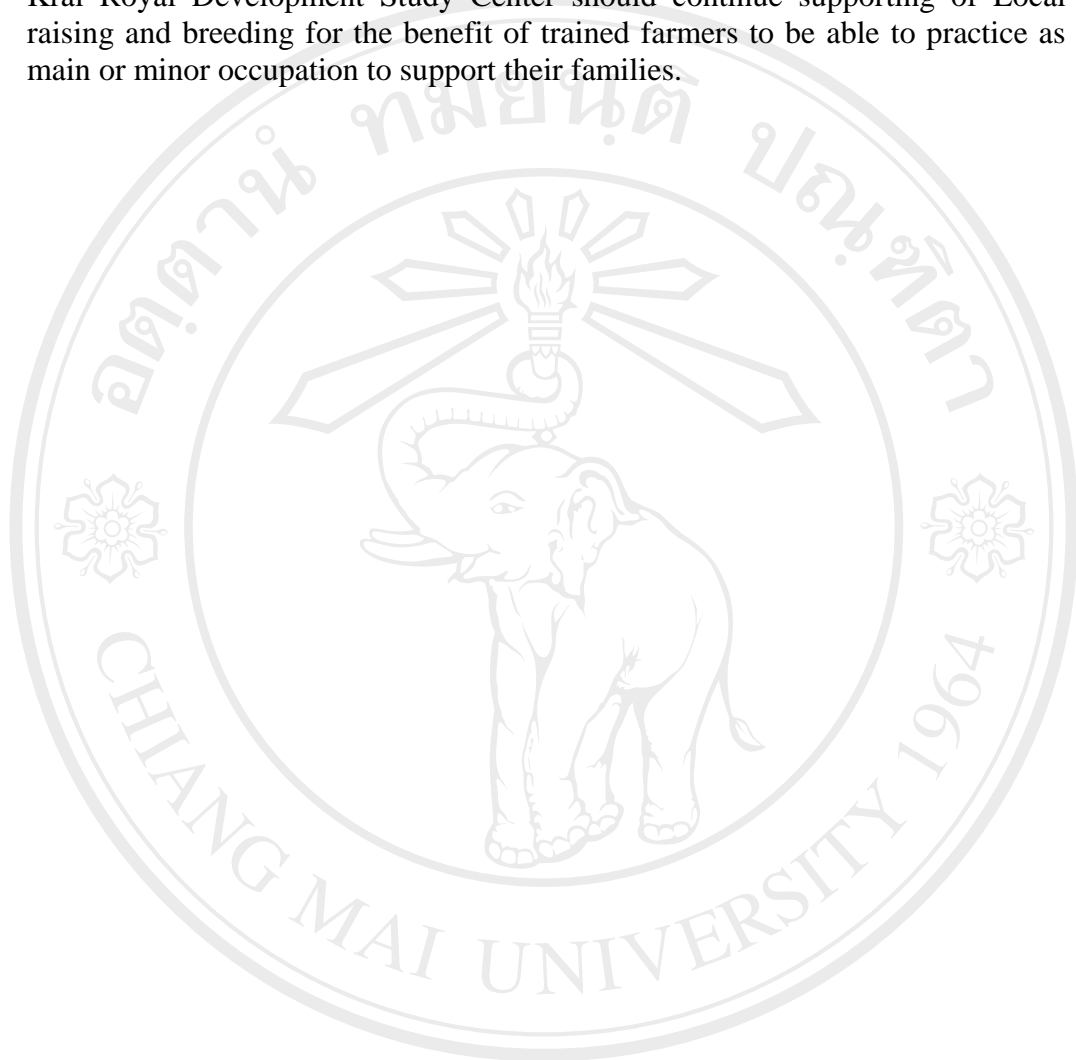
The study revealed that most of the farmers were male with the average age of 46.2 years. Their educational level was Prothomsuksa 4-6 and their minor occupation was hired labour. They had 3.9 members in their family while 2.7 of them were workers who experienced in Local frog raising and breeding for 1.9 years. The average occupied land was 1.8 rai at average and their average income was 63,376.82 baht per year. The information source on Local frog raising and breeding was from Huai Hong Krai Royal Development Study Center.

Most of the farmers had knowledge about Local frog raising and breeding at moderate level. From hypothesis testing, it was found that age, educational level and overall income of the family were related to the knowledge on Local frog raising and breeding.

The problems and difficulties of the farmers could be divided as follow; in term of rising, the frogs got bruised from jumping against the pond wall, and in term of breeding, the farmers did not have good frog parent stocks. Moreover, the problems on raising management was that the farmers did not have time to screen the frogs by sizes, thus small frogs got bitten by the bigger ones raised in the same pond creations

some damages. Furthermore, disease problems occurred when the farmers failed to separate and cure infected frogs soon enough to stop rapid spreading of diseases.

Recommendation obtained from this study indicated that the Huai Hong Krai Royal Development Study Center should continue supporting of Local frog raising and breeding for the benefit of trained farmers to be able to practice as their main or minor occupation to support their families.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved